

Forslag om at hæve Emissionsstemplet for Aktier og Andelsbeviser i Selskaber med begrænset Ansvar op til 1 pCt. i alle Tilfælde. Dette er nu for Aktier, der lyder paa Navn, en ret haard Bestemmelse. Afgiften er, saa vidt jeg erindrer, nu $\frac{1}{3}$ pCt. for Aktier i Assuranceselskaber, og man maa da huske paa, at for saa vidt som der er indbetalt, lad mig sige 10 pCt., vil denne nye Skat pludselig komme til at virke som en Beskatning paa 10 pCt. af det faktisk indbetalte. Naar jeg er gaaet med dertil, har det været, fordi jeg haabede derved ogsaa at kunne komme til en Gang at ramme Andelsselskaberne paa en eller anden Maade, og det vilde man ogsaa have gjort, hvis man uden videre havde forandret Ordene eller rettere Tallene, om jeg saa maa sige, i vedkommende Paragraf i Stempelovens § 86, thi saa vilde § 89, saa vidt jeg har forstaaet, fremdedes gælde. Der staar — hvis jeg maa tillade mig at læse nogle faa Linier op — i § 89: „Hvad der i foranstaaende Bestemmelser“ — det vil sige i vedkommende Kapitel, nemlig om Dokumenter vedrørende Interessentskabsforhold — „er forekrevet med Hensyn til Selskaber med begrænset Ansvar, gælder ogsaa om Selskaber med vekslende Medlemsantal eller vekslende Kapital, selv om deres Medlemmer er fuldt ansvarlige“ o. s. v. Som Forslaget nu er stillet, ser jeg derimod ikke rettere — og jeg mener at kunne søge en Bekræftelse paa denne Opfattelse i det, den ærede Ordfører sagde —, end at man pludselig indfører det nye, at man for Aktier under alle Omstændigheder hæver Stempelafgiften, Emissionsstemplet, op til 1 pCt., hvorimod den nuværende Sats bliver staaende for Andelsselskaber, hvis Medlemmer er fuldt ansvarlige, og da dette netop ligger ganske udenfor min Hensigt og synes fuldkommen urimeligt, og der ikke kan og heller ikke er anført noget som helst til Støtte derfor, har jeg altsaa tilladt mig at stille et Underændringsforslag, hvorved denne Anomali rettes.

Det havde vel i og for sig været det naturligste, forekommer det mig, at man ved denne Lejlighed havde holdt sig indenfor de Rammer, Regeringsforslaget afstak, og at man som Følge deraf ikke var kommet ind paa at rette i Stempeloven, men det har nu været det ærede Medlem fra Æbeltoft magtpaaliggende at faa det Forslag, som han i sin Tid qua Finansminister stillede, gennemført ved denne Lejlighed, og derved er man kommet ind

paa at røre ved Stempeloven. Og da synes det mig ogsaa naturligt at tage Konsekvensen af den Betragtning, maade, der ligger til Grund for Lovforslaget og for den Tilslutning, det har faaet hos Fler-tallet, nemlig at al spekulativ Omsætning her i Landet fortjener Beskatning, i hvert Fald taaler Beskatning. Er der da et Sted, hvor den spekulative Omsætning kan have et Skær af Forkastelighed, er det overfor faste Ejendomme. For Papirernes Vedkommende er der, som det er sagt i Betænkningen, det ejendommelige, at de er Ihændehaverpapirer, de er, om jeg saa maa sige, netop til for at omsættes, det er deres egentlige Natur. Men en Landejendom bør netop være saa lidet mobil som muligt. Om den er det alles Mening, at det gælder om, at den fastholdes af samme Ejer eller indenfor samme Familie saa længe som muligt og det baade af sociale Grunde og af almindelige økonomiske Grunde, fordi Erfaringen viser, at Landejendomme, der skifter hyppigt Ejere, i Virkeligheden forsømmes, saa at der ikke kommer det Samfundsudbytte ud af Jorden, som der burde. Det synes mig derfor ogsaa højst naturligt, at vil man det ene, maa man ogsaa det andet, det er derfor, jeg har stillet Forslag om, at Stempelafgiften for fast Ejendom herefter ikke forhøjes, men beregnes paa samme Maade som i denne Lov efter den effektive Salgsverdi. Det har sikkert ikke været Meningen, at det skulde gaa, som det nu er gaaet, at der har dannet sig en meget betydelig Margen mellem Ejendomsskyldværdien og den Værdi, hvortil faste Ejendomme gaar i Handel og Vandel, og i det Øjeblik, man nu giver sig til at revidere Ejendomsskylden, ligger der netop deri en Erkendelse af, at her er et Forhold, som bør rettes. Ejendomsskyldværdien er i mange Tilfælde for lav. Naar vi overhovedet lovgiver om disse Forhold og begynder at røre ved Stempeloven, hvad er da mere naturligt, end at vi her straks kommer til at beregne Stemplet efter den Værdi, hvortil man eventuelt agter at hæve Ejendomsskylden, nemlig den virkelige Værdi, den, hvortil Ejendommen gaar i Handel og Vandel.

Om mit Ændringsforslag Nr. 5 maa jeg først bemærke, at naar jeg der omredigerer første Stykke af den paagældende Paragraf og nævner Tallene 40 Øre for hver 200 Kr., altsaa 2 pro mille, ligger deri ingenlunde, at jeg skulde have accepteret det rimelige i, at man forhøjer den $1\frac{1}{2}$ pro mille, som Lovforslaget lyder paa, til 2 pro mille, og ærede Medlemmer vil